

תזרת אביגדור

ליזם

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת שלח תשפ"ב

מכונת הציצית - סוכריה המופלאה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

מכונת הציצית - סוכריה המופלאה

משפחת גרינבוים הביטה בהשתאות ובפה פעור בעוד נחלי השוקולד הרותח זורמים ומתערבים יחד עם נהרות הקרמל. המשפחה יצאה היום לסיור במפעל "ג'ולי מונז", והילדים היו המומים לגמרי לראות את תהליך הייצור של הממתקים האהובים עליהם.

"החדר הבא הוא חדר האריזה", אמר מדריך הסיור בעוד הילדים מסתכלים כלפי מטה דרך חלונות הזכוכית הגדולות אל אזור שבו ניצבו מכונות ענק. "ואתם בחרתם ביום טוב כדי להגיע לסיור במפעלנו, כי היום התחלנו להשתמש במכונות העטיפה האוטומטיות החדשות!"

בחדר שלמרגלותיהם עמדו המכונות הנוצצות, שנטלו את אלפי הסוכריות שזה עתה יוצרו, עטפו אותם בין-רגע, ולאחר מכן הטילו אותם אל תוך ארגזים.

"עד היום", הסביר המדריך, "העובדים היו עוטפים כל סוכריה באופן ידני. מעכשיו כל מה שעליהם לעשות הוא להעמיס את הנייר אל תוך המכונות ולהביט מהצד כיצד הכל קורה באופן אוטומטי!"

"פעם היו עושים כמו ששני העובדים האלה שעומדים שם בצד עושים עכשיו?" שאל שימי, מביט אל עבר שנים מהעובדים שנראה היה כי הם מתעלמים לגמרי מהמכונה החדשה, שעדיין עמדה בתוך הארגז, ועטפו בקפדנות את הסוכריות באופן ידני.

"מה? איפה?" שאל המדריך בהלם, עד שהבחין בשני העובדים ששימי הצביע לעברם. "אוי לא! למה הם לא משתמשים במכונה שלהם?"

"אולי המכונה הזו לא עובדת", הציע איצי.

"זה בלתי אפשרי!" הזדעק המדריך. "המכונות הללו נבנו בהתאמה אישית וכל אחת מהן נבדקה לפני שקיבלנו אותן!"

המדריך רץ במהירות אל אולם המפעל והתקרב לעבר שני העובדים.

"מרוואן! מוסטפה!" קרא לעברם. "מדוע אינכם משתמשים במכונת האריזה החדשה שלכם?"

"אנחנו כן משתמשים בה", ענה מרוואן. "בכל פעם שאנחנו מתעייפים, אנחנו מתיישבים או נשענים על המכונה. זה כל כך נוח - עכשיו אני מבין מה התכוון הבוס כשאמר שהמכונה הזו תעזור לנו לעטוף יותר סוכריות!"

מוסטפה הנהן בהסכמה. "תראה כמה ממתקים יש בארגז שלנו!" הוא אמר. "האם העובדים האחרים עטפו כל כך הרבה סוכריות היום?"

"כמובן שכן!" קרא המדריך. "תסתכלו על דובי הדביק ובלוסי הלעסן שם! ארגזי הסוכריות

שלהם עולים על גדותיהם, ואתם עוד לא הספקתם למלאות אפילו ארגז אחד!"
"הממ... אולי המכונה שלנו פגומה," אמר מרוואן, מהורהר.

"שטויות!" אמר המדריך. "המכונה הזו עובדת מצויין, אבל היא לא תסייע לכם לעטוף סוכריות אם לא תוציאו אותה מהארגז ותחברו אותה לחשמל! זו מכונה נפלאה, אבל אם לא מפעילים אותה, היא לא יותר טובה מגרוטאת מתכת, שגם עליה אפשר להישען."
בינתיים, במרפסת התצפית, משפחת גרינבוים כולה הביטה בשעשוע בדיון ודברים שהתנהל בין המדריך לבין העובדים.

"ילדים," אמר אבא. "אמנם מה שקורה כאן זה באמת די מצחיק, אבל אני רוצה לשאול אתכם שאלה: מי יכול לומר לי איזה לקח חשוב נוכל ללמוד ממה שראינו כאן היום?"
"שכרוצים לאפות חלות צריכים לזכור להדליק את התנור?" שאלה בתיה בחיוך.
"שמי שרוצה לעשות שיחת טלפון חייב קודם כל להקיש על המקשים?" הציע שימי תוך כדי צחקוק.

"האמת היא שכן, אלו גם כן דוגמאות טובות," ענה אבא.

"וצריך ללבוש בגדי שבת לפני שאוכלים גפילטע פיש!" הוסיפה יעלי הקטנה.

"יעלי, את ממש מתקרבת," אמר אבא בחיוך. "בנים, אתם הרי לובשים ציצית כל יום. האם אתם יודעים מה אומרת התורה לגבי מצות ציצית?"

"אנחנו אומרים את זה כל יום בקריאת שמע!" אמה איצי. "הפסוק אומר 'וְרָאִיתָם אֶת־וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם' - כשרואים את הציצית, עלינו לזכור את מצוות ה' ולקיים אותם."

"בדיוק," אמר אבא, "הפסוק מלמד אותנו שמצות ציצית היא מכונה מופלאה שמסייעת לנו לזכור את ה' ואת מצוותיו. אבל הציצית אינה גורמת באופן קסום לאדם לזכור את ה' ולקיים את מצוותיו, אלא מוטל עלינו להשתמש בציצית באופן הנכון. בדיוק כפי שמכונת עטיפה משוכללת לא תוכל לעטוף אפילו סוכריה אחת אם לא מחברים אותה לחשמל, וגם התנור שלנו לא יצליח לאפות את החלות אם לא נדליק אותו, כך גם ראיית הציצית לא תעזור לנו לזכור את ה' ולקיים את מצוותיו אם לא נעשה בהם שימוש נכון."

"אז הציצית היא כמו מכונה?" שאל שימי, "מכונת תזכורת?"

"אפשר לומר שכן," הסביר אבא. "והצורה להשתמש ב'מכונה' זו היא לחשוב על הציצית כאשר אנחנו רואים אותם, ולזכור לקיים את כל המצוות שצווה ה' אותנו."

"אתה ואיצי צריכים להציץ בציציותיכם כמה שיותר במשך היום, ואת," פנה אבא לבתיה, "יכולה לעשות את אותו הדבר. כשאת רואה את הציצית שלי ואת ציציותיהם של שימי ואיצי, כדאי לך גם כן לחשוב על זה."

"תודה אבא," אמר איצי. "למרות שנראה לי שמכאן ולהבא, הציצית תזכיר לי גם סוכרות." "כל עוד היא מזכירה לך גם לברך על הסוכריה!" הגיב שימי בחיוך.

שבת שלום ומבורך!

צידה לדרך

כשאנחנו רואים את הציצית שלנו, של אבא שלנו או של אח שלנו – ננצל את זה! נזכור את המצוות שבהם צווה אותנו ה'. אם נעשה זאת, אחנו עוטפים לעצמנו בזה מיליוני "סוכריות" לעולם הבא.